

▼ ۹ روز توقف تولید

جنگ تأثیر مستقیم و فلج‌کننده‌ای بر روند تولید بنگاه‌ها داشته است. آمارها نشان می‌دهد ۹۰ درصد کسب‌وکارها در این دوره ناچار به توقف تولید شدند؛ رقمی که عمق گسترده‌گی بحران را آشکار می‌کند. در کل از میان آنها، بیش از نیمی از شرکت‌ها (۵۲ درصد) تقریباً دوازده روز جنگ، یعنی برای بیش از ۹ روز، فعالیت تولیدی خود را به طور کامل متوقف کرده‌اند. این ارقام نشان می‌دهد که جنگ نه تنها موجب اختلال مقطعی، بلکه باعث فلج شدن چرخه تولید در اکثر بنگاه‌ها شده و پیامدهای آن فراتر از یک وقفه کوتاه‌مدت، به کاهش توان عملیاتی و آسیب‌پذیری بلندمدت کسب‌وکارها منجر شده است.

بر اساس نتایج نظرسنجی، ۴۲ درصد از کسب‌وکارها بخشی از درآمد خود را از محل صادرات کالا و خدمات تأمین می‌کنند. بررسی‌ها نشان می‌دهد در جریان جنگ، تفاوت معناداری میان میزان آسیب‌پذیریِ با شدت مشابهی از نظر کاهش نقدینگی و اختلال در جریان درآمد مواجه شده‌اند. هر دو گروه تقریباً گردش مالی شرکت‌های صادرات‌محور و شرکت‌هایی که کاملاً وابسته به بازار داخلی هستند وجود نداشته است. این واقعیت بیانگر آن است که اثرات جنگ محدود به بازار داخلی یا خارجی نبوده و کل نظام اقتصادی به‌طور یکپارچه تحت فشار قرار گرفته است؛ به نحوی که حتی تنوع بازار نیز نتوانسته در برابر شوک‌های ناشی از جنگ نقشی حفاظتی ایفا کند.

بررسی پاسخ‌های مدیران کسب‌وکار نشان می‌دهد که کاهش تقاضای مشتریان با بیشترین فراوانی (درصد۶۶)، مهم‌ترین عامل کاهش درآمد در روزهای ابتدایی جنگ بوده است. این موضوع، بر تأثیر سریع و مستقیم نااطمینانی‌های اقتصادی و روانی جامعه بر رفتار خرید و مصرف تأکید دارد و نشان می‌دهد که در شرایط بحرانی، افت سمت تقاضا می‌تواند بیش از هر عامل دیگری جریان درآمدی سازمان‌ها را مختل کند. در رده‌های بعدی، اختلال در زیرساخت اینترنت و به دنبال آن اختلال در زنجیره تأمین، عملیات بانکی، عدم حضور کارکنان و روحیه کارکنان، از جمله مهم‌ترین مولعی بوده‌اند که کسب‌وکارها در حفظ تداوم عملیات خود با آن‌ها مواجه شده‌اند. این عوامل، بر شکنندگی زیرساخت‌های دیجیتال، لجستیکی، مالی و منابع انسانی در زمان بحران‌ها دلالت دارند و نشان می‌دهند که تاب‌آوری در این حوزه‌ها، نقش کلیدی در کاهش آسیب‌های درآمدی ایفا می‌کند. در مقابل، عواملی نظیر ناامنی، تعطیلی مراکز دولتی، لغو پروازها و خسارات فیزیکی به اموال، با وجود آنکه توسط درصد بالایی از پاسخ‌دهندگان تجربه شده‌اند، اما از نظر فراوانی به عنوان «مهم‌ترین علل کاهش درآمد» در رتبه‌های پایین‌تر قرار گرفته‌اند. تحلیل داده‌ها نشان می‌دهد زنجیره تأمین یکی از بخش‌هایی بوده که به شدت از جنگ آسیب دیده است. شرکت‌هایی که وابستگی بیشتری به واردات داشته‌اند، بیشترین فشار را تجربه کرده‌اند؛ به گونه‌ای که ۸۲ درصد از بنگاه‌هایی که بیش از نیمی از مواد اولیه خود را از خارج تأمین می‌کردند، با اختلال جدی در تأمین مواجه شده‌اند. با این حال، آسیب‌ها محدود به واردکنندگان نبوده است؛ چرا که ۵۲ درصد از شرکت‌هایی که مواد اولیه خود را از منابع داخلی تأمین می‌کردند نیز دچار اختلال در دسترسی و تأمین شده‌اند. این موضوع نشان می‌دهد اثرات جنگ، حتی زنجیره‌های درون مرزی را نیز تحت فشار قرار داده است. در کنار این موارد، بنگاه‌هایی که درگیر مبادلات خارجی بوده‌اند، ۵۲ درصد لغو سفارش و ۷۱ درصد تغییر در حجم کالای ترانزیتی را گزارش کرده‌اند. این ارقام گویای آن است که جنگ نه تنها زنجیره‌های بین‌المللی بلکه شبکه‌های داخلی تأمین را نیز مختل کرده و عملاً تداوم تولید و عملیات را برای اکثریت کسب‌وکارها با چالش‌های جدی مواجه ساخته است.

▼ ۶۷ درصد اختلال خدمات زیرساختی

در طول جنگ ۱۲ روزه، بررسی‌ها نشان می‌دهد که ۶۷ درصد شرکت‌ها با اختلال در دریافت خدمات زیرساختی نظیر برق و گاز مواجه شده‌اند و ۷۳ درصد کسب‌وکارها در تحویل کالا با تأخیر یا عدم تحویل روبه‌رو بوده‌اند. این آمار نشان می‌دهد که نزدیک به ۷۰ درصد کسب‌وکارها در تأمین نهاده‌های اصلی تولید، از جمله مواد اولیه و انرژی، با چالش مواجه بوده‌اند. با این حال، لازم است به این نکته توجه شود که همبستگی زمانی بین وقوع اختلال در خدمات زیرساختی انرژی و دوره جنگ لزوماً به معنای رابطه علت و معلولی مستقیم نیست. برخی از اختلالات ممکن است پیش از جنگ نیز وجود داشته یا تحت تأثیر عوامل در این بازه زمانی رخ داده باشند. بنابراین، داده‌ها بیشتر بیانگر همزمانی رخدادها و تشدید احتمالی اثرات جنگ بر زنجیره تأمین و خدمات زیرساختی هستند تا تأیید مستقیم تأثیر جنگ بر همه اختلالات گزارش شده. برای اطمینان از ارتباط واقعی این اختلالات با جنگ، ضروری است که این موضوع در بازه زمانی دیگری نیز مورد تحقیق قرار گیرد و داده‌ها در شرایط مشابه غیر جنگی نیز بررسی شود تا تمایز بین اثرات جنگ و عوامل غیرمرتبط روشن گردد.

▼ فشار بر نیروی انسانی

تحلیل داده‌ها نشان می‌دهد که جنگ ۱۲ روزه فشار قابل

بر اساس نتایج نظرسنجی، ۴۲ درصد بخشی از درآمد خود را از محل صادرات کالا و خدمات تأمین می‌کنند. بررسی‌ها نشان می‌دهد در جریان جنگ، تفاوت معناداری میان میزان آسیب‌پذیریِ با شدت مشابهی از نظر کاهش نقدینگی و اختلال در جریان درآمد مواجه شده‌اند. هر دو گروه تقریباً گردش مالی شرکت‌هایی که کاملاً وابسته به بازار داخلی هستند وجود نداشته است

توجهی بر ۳۱ درصد از مدیریت نیروی انسانی کسب‌وکارها وارد کرده است. تقریباً کسب‌وکارها در این دوره امکان دورکاری برای هیچ‌یک از کارکنان خود را نداشته‌اند، که اغلب در شرکت‌های با فعالیت‌های عملیاتی یا تولیدی محسوس بوده است. یکی از چالش‌های اصلی مدیران، تعیین نحوه محاسبه کارکرد کارکنانی بود که در زمان جنگ قادر به حضور در محل کار نبودند. نتایج نظرسنجی حاکی از آن است که واکنش کسب‌وکارها متفاوت بوده است: ۱۸ درصد روزهای غیبت را مرخصی در نظر گرفته‌اند، ۳۵ درصد آن را به عنوان کارکرد عادی محاسبه کرده‌اند و ۳۴ درصد از دورکاری به جای حضور فیزیکی استفاده کرده‌اند. نکته قابل توجه این است که ۱۰ درصد از کسب‌وکارها تا زمان جمع‌آوری اطلاعات هنوز تصمیمی قطعی در این زمینه اتخاذ نکرده بودند. این پراکندگی در تصمیم‌گیری‌ها نشان‌دهنده نبود سیاست‌های استاندارد برای مواجهه با شرایط اضطراری است و می‌تواند پیامدهایی مستقیم بر بهره‌وری، شفافیت محاسبات حقوق و دستمزد و رضایت کارکنان داشته باشد. داده‌ها همچنین بر اهمیت آمادگی سازمان‌ها برای بحران‌ها و سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های دورکاری و سیاست‌های مدیریت بحران تأکید می‌کند.

تحلیل‌ها نشان می‌دهد که در میان شرکت‌هایی که امکان دورکاری داشته‌اند، بزرگ‌ترین مانع برای ادامه فعالیت‌ها در دوران جنگ، زیرساخت‌های اینترنتی کشور بوده است؛ بیش از ۷۰ درصد شرکت‌ها با مشکلات جدی در این حوزه مواجه بوده‌اند. این آمار بر اهمیت دسترسی پایدار و با کیفیت به اینترنت به عنوان یکی از پیش‌نیازهای حیاتی دورکاری و استمرار عملیات سازمانی در شرایط بحرانی تأکید می‌کند. پس از آن، زیرساخت‌های داخلی شرکت و فرآیندهای مدیریت کارکنان در رتبه‌های بعدی قرار دارند و هر دو سهم قابل توجهی از چالش‌ها را تشکیل می‌دهند. این نتایج نشان می‌دهد که نبود ابزارها، زیرساخت‌ها و فرآیندهای مناسب نه‌تنها محدودیت‌های عملیاتی ایجاد می‌کند، بلکه تاب‌آوری سازمان‌ها در مواجهه با بحران‌ها را نیز کاهش می‌دهد. این امر ضرورت سرمایه‌گذاری در فناوری و بازنگری فرآیندهای مدیریت نیروی انسانی برای افزایش آمادگی سازمان‌ها در شرایط اضطراری را برجسته می‌کند.

چهارشنبه ۵ شهریور ۱۴۰۴

سال چهارم - شماره ۸۶۷

www.hammihanonline.ir

▼ کاهش تولید بعد از آتش‌بس

نتایج به‌دست‌آمده از نظرسنجی نشان می‌دهد که به‌رغم پایان درگیری‌ها و بازگشت نسبی به شرایط عادی، بخش عمده‌ای از کسب‌وکارها همچنان با کاهش ظرفیت تولید و خدمات نسبت به دوران پیش از جنگ مواجه‌اند. در مجموع، ۷۴ درصد پاسخ‌دهندگان گزارش داده‌اند که ظرفیت تولیدی آنها بعد از توقف آتش نیز نسبت به قبل از جنگ کاهش یافته است. بیشترین فراوانی مربوط به کاهش بین ۲۰ تا ۵۰ درصد ظرفیت است (۲۸ درصد)، که نشان‌دهنده یک افت محسوس در وضعیت کسب‌وکارهاست. پس از آن، کاهش‌های شدیدتر یعنی بین ۵۰ تا ۷۰ درصد (۲۰ درصد) و ۱۲ درصد از مشارکت‌کنندگان با افت بیش از ۷۰ درصد ظرفیت پس از توقف آتش نسبت به پیش از شروع جنگ مواجه هستند. این آمار نشان می‌دهد که اثرات جنگ برای بسیاری از شرکت‌ها به سادگی با پایان درگیری‌ها جبران نشده است. در مقابل، تنها ۲۶ درصد از پاسخ‌دهندگان اعلام کرده‌اند که پس از توقف آتش تأثیر منفی‌ای نسبت به پیش از شروع جنگ بر درآمد کسب وکارشان احساس نکرده‌اند. این موضوع بیانگر آن است که بازگشت به سطح درآمد پیش از جنگ برای اکثریت کسب‌وکارها زمان‌بر بوده و تاب‌آوری درآمدی در مواجهه با بحران، در سطح پایینی قرار دارد.

بررسی نتایج نشان می‌دهد که کسب‌وکارهای بزرگ در فاصله کوتاهی پس از توقف آتش، با سرعت بیشتری نسبت به سایر گروه‌ها به سطح درآمدی پیش از جنگ بازگشته‌اند. این در حالی است که حدوداً ۶۰ درصد از کسب‌وکارهای کوچک و متوسط همچنان با کاهش ظرفیت تولیدی بیش از ۲۰ درصد نسبت به پیش از شروع جنگ مواجه هستند. از منظر صنعتی نیز الگوی بازگشت به درآمد پیش از جنگ، یکدست نیست. داده‌ها نشان می‌دهند در دوره پس از توقف آتش، بخش دارویی و بهداشتی (۶۰ درصد) و فناوری اطلاعات و خدمات اینترنتی (۴۲ درصد) توانسته‌اند سریع‌تر به شرایط عادی فروش و رونق بازگردند. در مقابل ۷۰ درصد بخش تولیدی هنوز نتوانسته است به شرایط پیش از جنگ بازگردد.

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان شمالی - اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک شیروان هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی

شناسه آگهی: ۱۹۹۰۳۰۱

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

برابر کلاسه ۱۴۰۴/۱۱۴۴۰۷۱۱۴۰۰۰۳۴۹ و رای شماره ۱۴۰۴/۰۶۰۳۷۱۱۴۰۰۶۰۶۸ مالکیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شیروان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی علی گیلانی به شماره شناسنامه ۲۷۸-۱ اصلی ناحیه ۱ از محل صادره فرزند محمد حسین درشش دانگ منزل به استثناء دو هشتم اعیان بدین صورت که مساحت ۱۱۴/۶ متر جزء پلاک فرعی از ۲۹-۱ اصلی ناحیه ۱ از محل مالکیت مشاعی علی گیلانی (منطبق بر تمام مالکیت وی) واقع در خراسان شمالی بخش ۵ حوزه ثبت ملک شیروان محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراض داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۶/۰۵ تا تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۶/۲۰

حوزه ثبت ملک شهری- آگهی فقدان سند مالکیت

به نام: نجس مسجدی به آدرس: شهری با تسلیم یک برگ استشفاد صدق به شماره ۱۴۰۴/۰۵/۱۲۰۳۷۱۵ دفتر ۲۰ شهری به شرح وارده اعلام نموده سند مالکیت جز سهم ۱۱/۸۳۳ از کل سهم ۱۳ به عنوان مالک یک ممیز هشتصد و سی و سه هزارم سهم مشاع از سیزده سهم یک قطعه آپارتمان مسکونی وضعیت خاص طلق با کاربری مسکونی به پلاک ثبتی ۵۴۹۴۹ فرعی از ۱۳۳ اصلی، مفروز و مجزا شده از ۱۸۰۰۱ فرعی از اصلی مذکور، قطعه ۴ در طبقه ۴ و واقع در بخش ۱۴ ناحیه ۵ حوزه ثبت ملک شهری استان تهران به مساحت ۷۳'۱۵ مترمربع واقع در طبقه چهارم بانضمام پارکینگ قطعه ۲ به مساحت ۱۲'۲۵ مترمربع مشخصات مالکیت: مالکیت نرگس/ مسجدی فرزند جاسم شماره شناسنامه ۴۸۱۰۴۶۶۲۷-۱ تاریخ تولد ۱۳۷۹/۰۴/۲۰ صادره از شهری داری شماره ملی ۰۴۸۱۰۴۶۶۲۷ با جزشهم ۱۳۳۳'۳۱ از کل سهم ۱۳ به عنوان مالک سه ممیز هشتصد و سی و سه هزارم سهم مشاع از سیزده سهم عرصه و اعیان با شماره مستند مالکیت ۹۹۹۰۹ تاریخ ۱۴۰۲/۱۰/۲۸ دفترخانه اسناد رسمی شماره ۶۰ شهری استان تهران، موضوع سند مالکیت تعویضی به شماره چاپی ۶۴۳۹۴۶ سری ه سال اه با شماره دفتر الکترونیکی ۱۴۰۳۲۰۳۰۵۴۴۰۴۰۰۰۵۴۲ ثبت گردیده است و طبق گواهی دفتر املاک در رهن نمی‌باشد که به علت جابجایی مفقود گردیده تقاضای صدور المثنی سند مالکیت نموده است. لذا طبق ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون ثبت مراتب در یک نوبت آگهی می‌شود تا هرکس نسبت به ملک مورد آگهی معامله‌ای کرده یا مدعی وجود سند مالکیت نزد خود می‌باشد باید تاده روز پس از انتشار آگهی به این اداره مراجعه و اعتراض خود را ضمن ارائه اصل سند مالکیت یا سند معامله تسلیم نماید و اگر ظرف مهلت مقرر اعتراضی نرسد و یا در صورت اعتراض اصل سند مالکیت یا سند معامله ارائه نشود اداره ثبت المثنی سند مالکیت را طبق مقررات و به متقاضی تسلیم خواهد کرد. گیرندگان رونوشت: ۱- اداره کل تحقیق و استرداد بنیاد مستضعفان ۲- جهت اطلاع به ستاد اجرایی فرمان حضرت امام (ره)

سید مهدی لامعی / رئیس واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شهری / از طرف محمد جعفر علی

آگهی حراج شماره ۱۰۳-۰۴ شماره آگهی: ۸۷۳۴۰۰۳۴ فروش کالای اسقاط موجود در منطقه دو عملیات انتقال گاز

نوبت دوم

شرکت انتقال گاز ایران، منطقه دو عملیات انتقال گاز در نظر دارد حراج به شرح ۲۴۷۷۱ کیلوگرم پرایمر جهت پوشش خطوط لوله با جزئیات مندرج در اسناد مزایده را از طریق برگزاری حراج آنلاین، با بهره‌گیری از سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به /آدرس: www.setadiran.ir و با شماره حراج ۳۰۰۴۰۹۲۶۷۸۰۰۰۰۰۰۳ برگزار نماید.

▲ زمان انتشار در سایت: ساعت ۸ صبح تاریخ ۱۴۰۴/۰۶/۰۴

▲ زمان بازدید از کالای موضوع مزایده: از تاریخ ۱۴۰۴/۰۶/۲۳ لغایت ۱۴۰۴/۰۶/۲۳ از ساعت ۸:۰۰ تا ساعت ۱۴:۰۰ به جز روزهای پنج شنبه و جمعه و تعطیلات رسمی

▲ زمان برگزاری حراج: تاریخ ۱۴۰۴/۰۶/۲۴ از ساعت ۹ صبح لغایت ساعت ۱۱:۰۰ صبح می‌باشد.

اطلاعات تماس مزایده‌گزار: مزایده‌گران می‌توانند جهت دریافت اطلاعات بیشتر یا هرگونه ابهام با شماره تلفن‌های ۰۳۱-۳۴۰۴۳۲۹۱، ۰۳۱-۳۴۰۴۳۲۹۲، ۰۳۱-۳۴۰۴۳۲۹۳ و یا تماس‌بر ۰۳۱-۳۴۰۴۳۲۹۸-۳۶۲۷۸۱۰۵ و یا تماس‌بر ۰۳۱-۳۴۰۴۳۲۹۸-۳۶۲۷۸۱۰۵ حاصل نمایند.

ضمنا رعایت موارد ذیل الزامی می‌باشد:

۱- برگزاری حراج صرفاً از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت می‌باشد.

۲- کلیه اطلاعات موارد حراج شامل مشخصات مورد حراج در برد اعلان عمومی سامانه مزایده، به آدرس: www.setadiran.ir قابل مشاهده و بررسی و انتخاب می‌باشد.

۳- علاقه‌مندان به شرکت در حراج می‌بایست جهت ثبت نام در سامانه ستاد با شماره ذیل تماس حاصل نمایند:

مرکز پشتیبانی و راهبردی سامانه: ۰۳۱-۴۱۹۴۳۲

ضمنا آگهی فوق در سایتهای زیر قابل مشاهده می‌باشد:

http://www.shana.ir http://district2.nigtc.ir http://ets.mporg.ir

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۶/۰۴ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۶/۰۵

شناسه آگهی: ۱۹۸۹۳۵۰

بخش خصوصی

ترخیص ۸۳۶ هزار تن برنج

در پنج ماهه نخست سال جاری حدود ۸۳۶ هزار تن برنج سفید و نیمه‌سفید به ارزش ۹۰۴ میلیون دلار از گمرکات کشور ترخیص شده که نسبت به مدت مشابه سال گذشته ۳۰ درصد رشد داشته است. به گزارش ایسنا، مجیدرضا خاکی، دبیر انجمن واردکنندگان برنج ایران، عنوان کرد: باید میان واردات و ترخیص تفکیک قائل شد؛ واردات شامل کل محموله‌های ورودی به کشور است، اما ترخیص به معنای خروج کالا پس از انجام تشریفات گمرکی است. در تحلیل آمارها اگر این دو مفهوم از یکدیگر جدا نشوند، آمارها برداشت‌های نادرست و تصمیم‌گیری‌های غیرکارشناسی وجود دارد. او افزود: چنانچه از ترجیحی حذف شود، شرکت‌های غیرواقعی و کاغذی که صرفاً به دنبال بهره‌برداری از رانت واردات هستند کنار می‌روند و تنها واردکنندگان حرفه‌ای در بازار باقی می‌مانند. نتیجه چنین اصلاحی، رقابت سالم‌تر، حذف واسطه‌ها، کیفیت بالاتر محصول، تعدیل قیمت‌ها و در نهایت نفع بیشتر برای مصرف‌کننده خواهد بود.

ادامه از صفحه یک

دولت چپ میانهٔ استرالیا در حالی روابط کشورش با تهران را دست‌خوش تلاطمی بی‌سابقه کرده که طی هفته‌های اخیر، روابطش با دولت بنیامین نتانیاهو نخست‌وزیر اسرائیل به طرز فزاینده‌ای رو به تشنج گذاشته است. تشنج در روابط دو طرف، هنگامی آغاز شد که دولت آلبانیزی از تصمیم خود برای به رسمیت شناختن کشور مستقل فلسطینی در جریان اجلاس سالانهٔ مجمع عمومی سازمان ملل در ماه سپتامبر سال جاری در نیویورک خبر داد. نتانیاهو نسبت به این خبر واکنش خشمگینانه‌ای از خود نشان داد و با توصیف آلبانیزی به عنوان «سیاستمداری ضعیف» او را به خیانت به اسرائیل و رها کردن یهودیان استرالیا متهم کرد. در واکنش به این حمله، یکی از اعضای دولت استرالیا خطاب به نتانیاهو اعلام کرد که قدرت یک حکمران به تعداد افراد بی‌گناهی که می‌کشد و گرسنگی می‌دهد، بستگی ندارد!

به نظر می‌رسد تصمیم دولت آلبانیزی برای اخراج سفیر ایران از کانبرا با تشنج در روابطش با اسرائیل بی‌ارتباط نباشد.

سخنگوی وزارت خارجهٔ جمهوری اسلامی در اشاره‌ای ملایم به همین موضوع گفته است: «ما فکر می‌کنیم این اقدام علیه ایران که اقدام علیه دیپلماسی و روابط دو ملت است، در راستای جبران اندک اقداماتی است که طرف استرالیایی علیه رژیم صهیونیستی داشته‌است.»

در نگاه نخست، ظاهراً استرالیا به قصد ایجاد توازن منفی بین روابطش با تهران و تل آویو، به اخراج سفیر ایران و تهدید به گنجاندن نام سپاه پاسداران در فهرست «گروه‌های تروریستی» اقدام کرده است، اما شاید ماجرا عمیق‌تر از این باشد.

به نظر می‌رسد کشورهای متحد غربی از اینکه در دفاع از فلسطینی‌های نوار غزه و کرانهٔ باختری در برابر تهاجم بی‌رحمانهٔ ارتش اسرائیل و ساکنان شهرک‌های یهودی‌نشین، منغل و دست‌بسته ظاهر شده‌اند، احساس شرم و حقارت می‌کنند. آنها که به دلیل حمایت قاطعانهٔ دولت ترامپ از اسرائیل، ابزاری برای فشار علیه دولت نتانیاهو در دست ندارند، به رسمیت شناختن دولت مستقل فلسطینی را برای جبران این انفعال در دستور کار خود قرار داده‌اند. با آنکه به نظر نمی‌رسد شناسایی رسمی کشور فلسطینی بر روی کاغذ، عملاً تأثیری بر وضعیت کرانهٔ باختری و نوار غزه به جا بگذارد، با این حال، همین حرکت حقوقی نیز با مخالفت آمریکا و واکنش هیستریک دولت نتانیاهو روبه‌رو شده است. از این رو، متحدان غربی برای آنکه حرکت خود را در این زمینه متوازن نشان دهند، سیاست خود را علیه جمهوری اسلامی به عنوان «حامی اصلی حماس» و «دشمن شمارهٔ یک اسرائیل» تشدید کرده‌اند تا از فشار دولت‌های ترامپ و نتانیاهو علیه خود بکاهند.

برنامه کلی ظاهر این است که اقداماتی برای تغییر بنیادی سیاست جمهوری اسلامی علیه اسرائیل و وادار کردن دولت نتانیاهو به نرمش در برابر فلسطینی‌ها به قصد ایجاد نظم و آرایش تازه‌ای در خاور میانه صورت گیرد.

مشکل اما این است که اقدامات آنها علیه ایران از نوع اخراج سفیر و فعال کردن مکانیسم ماشه و تشدید تحریم‌هاست اما حرکت آنان علیه اسرائیل از اعضای چیزی بر روی کاغذ فراتر نمی‌رود!